

Anikščių rajono savivaldybės
Liudvikos ir Stanislovo Didžiulių
VIEŠOJI BIBLIOTEKA
VARTOTOJŲ APTARNAVIMO IR
INFORMACIJOS SKYRIUS

Liepa–rugpjūtis | 2018

tarpKNYGŲ

VEIKLA, SUTEIKIANTI BIBLIOTEKAI IŠSKIRTINĘ VEIDĄ

Audronė Berezauskienė

Anykščių rajono savivaldybės Liudvikos ir Stanislovo Didžiulių viešosios bibliotekos
Krašto dokumentų ir kraštoto skyrius

Retas bibliotekininkas gali prisiminti viską: pirmuosius bibliotekos kūrimosi metus, jvairius bibliotekinio gyvenimo įvykius, renginius, buvusių kolegų darbus. Atkurti praėjusių metų įvykius būtų dar sunkiau, jei niekas jų neužrašytų. Kadangi apie bibliotekininkus kraštotoyrininkus ir jų darbus spaudoje rašoma palyginti nedaug, tenka patiemems užpildyti šią spragą. Šiame straipsnyje trumpai apžvelgsime Anykščių rajono savivaldybės Liudvikos ir Stanislovo Didžiulių viešosios bibliotekos darbuotojų kraštotoros darbus – nuo kraštotoros veiklos bibliotekoje pradžios praėjо jau 60 metų.

Pastarajį dešimtmetį viešosios bibliotekos kraštotoyrininkai orientavosi į kraštotoros knygų leidybą, nepublikuotus dokumentus perkeldami į spausdintinius leidinius, nemažai dėmesio skyrė mokslinei kraštotoros veiklai, kuri išsirutuliojo dėl bendravimo su kraštiečiu mokslininku Vilniaus universiteto Knygotyros ir dokumentotyros instituto afiliuotuoju profesoriumi dr. Osvaldu Janoniu. Paskatinti jo unikalių idėjų ir profesionalaus požiūrio į kraštotoros darbą, anykštėnai bibliotekininkai surengė ne vieną parodą, paraše ir įgyvendino knygų leidybos projektą, tyrinėjo asmenines bibliotekas ir publikavo straipsnių ne tik rajono bei šalies periodiniuose leidiniuose, bet ir mokslo darbų rinkiniuose, parodydami Anykščių viešosios bibliotekos kraštotoros veiklos išskirtinumą.

Ištyrinėta išeivijoje gyvenusių Lietuvos kultūros ir visuomenės veikėjų rašytojos, pedagogės, knygnešių Liudvikos ir Stanislovo Didžiulių anūkės Halinos Didžiulytės-Mošinskienės (1911–2004) ir jos vyro inžinieriaus, architekto, bibliofilo Algirdo Mošinsko (1905–1991) šeimos biblioteka. Tyrimų rezultatai apibendrinti

mokslianiame straipsnyje „Halinos Didžiulytės-Mošinskienės ir Algirdo Mošinsko asmeninė biblioteka“ („Knygotyra“, 2015, t. 65). Ištyrinėjus 23 išeivės H. Didžiulytės-Mošinskienės laiškus, rašytus anykštėnams rašytojams Mildai Telksnytei ir Vygaundui Račkaičiui, parengtas straipsnis „Nepriklausomos Lietuvos tema Halinos Didžiulytės-Mošinskienės laiškuose rašytojams anykštėnams“ („Bibliotheca Lituana“, 2018, t. 5).

Bet gržkime į kraštotoros darbo bibliotekoje pradžią.

PIRMIEJI ŽINGSNIAI IR DARBAI

1958-aisiais bibliotekininkė Janina Žukauskaitė-Daunoravičienė pradėjo rinkti publikuotą medžiagą apie Anykščių rajoną ir formuoti kraštotoros kartoteką. Kartu su Janina kraštotoros darbą dirbo Bronė Staikūnenė-Lukaitienė. 1961 m. įkurta Lietuvos kraštotoros draugija turėjo įtakos ir Anykščių bibliotekos kraštotoros darbui – pradėta kaupti su kraštu susijusi nepublikuota medžiaga. 1964 m. mokslianiame laikraštyje „Kolektyvinis darbas“ (dabar – „Anykšta“) apie bibliotekininkų darbus rašė Lietuvos kraštotoros

Pirmosios Anykščių bibliotekininkės kraštotorininkės. Iš dešinės: J. Daunoravičienė, S. Tankūnienė, B. Staikūnienė, antroje eileje (iš dešinės) – R. Klimašauskaitė ir V. Gindrėnienė, 1965 m. Iš Anykščių bibliotekos nuotraukų archyvo

draugijos Anykščių skyriaus pirmininkė Teresė Mikeliūnaitė: „*Jau metai, kai mūsų rajone suorganizuotas LTSR Kraštotoros draugijos Anykščių skyrius. Kraštotoriniam darbe žengti nors ir nedrąsūs pirmieji žingsniai. <...> Geriausiai praėjusiais metais dirbo Anykščių miesto kultūros darbuotojų būrelis (pirmininkė J. Daunoravičienė). <...> Fiksuoti mūsų dienų faktus – tai kurti ir paliki ateinančioms kartoms nūdienos žmogaus darbų ir žygijų metraštį.*“¹

Apie kraštotoros darbą Anykščių rajoninėje bibliotekoje 1969 m. žurnale „Bibliotekų darbas“ (dabar – „Tarp knygų“) žurnalistas A. Puodžiūnas rašė: „*Anykščių rajoninė biblioteka jau keletas metų sistemingai kaupia kraštotorinę medžiagą. Bibliotekos kolektyvas, vadovaujamas Bronės Staikūnienės, suranda ižymius žmones, kurie turi ar turėjo ryšius su Anykščiais. Jų priskaičiuojama apie 70, o kraštotorinėje kartotekoje jau yra 3000 aprašų. Tai tik didelio kelio pradžia <...> personalinėje kartotekoje surinkta medžiaga tik apie rašytojus ir dailininkus. Savo eilės laukia aktoriai, mokslininkai, muzikai.*“²

1970 m. Anykščių bibliotekoje lankėsi daug svečių. Tai ne tik kolegos iš Lietuvos: Zarasų, Ignalinos, Kretingos, Trakų, bet ir iš Estijos bei Tadžikijos. Zarasų kolegos atsiliepimų knygoje parašė: „*Apsilankę A. Vienuolio gimtinėje, esame nustebinti bibliotekininkų iniciatyva rinkti medžiagą apie savo kraštą, ižymius žmones. Išsivežame dalelę tos ugnelės, kuriau ruošiamės ižiebti savo ezerų kraste. 1970.IX.25*“ Svečiai iš Trakų taip pat išvyko kupini ryžto sekti anykštėnų kraštotorinės veiklos pavyzdžiu.

1972 m. žurnale „Bibliotekų darbas“ Vytautas Bagdonas rašė: „*Anykščių rajoninė biblioteka plačiai žinoma. <...> Vilniaus zo nos bibliotekų kraštotoriniai darbų apžiūroje jų darbai pripažinti geriausias. <...> Anykščių rajoninė biblioteka geriausiai pasirodė ir respublikinėje kraštotoros darbų parodoje.*“³

VARIKLIS – DARBŠČIOS BIBLIOTEKININKĖS

Kraštotoros darbą pamilusios bibliotekininkės Stasė Tankūnienė, Germa Aviltienė, Bronė Gvozdienė rinko medžiagą apie Anykščių krašto gamtos ir istorijos paminklus, organizavo įsimintinas vakarones.

S. Tankūnienės veikla buvo gerai įvertinta ne tik Anykščių rajone. Duomenys apie šią bibliotekininkę, kraštotorininkę ir jos padarytus darbus buvo įtrauktos į Lietuvos paminklų apsaugos ir kraštotoros draugijos išleistą rodyklę „Bibliotekininkai

kraštotoros baruose“. S. Tankūnienė buvo aktyvi Paminklų apsaugos ir kraštotoros draugijos (PAKD) narė, išleido lankstinuką „Anykščių rajono centrinė biblioteka“, parengė kraštotoros darbus „Liaudies talentai“ (1969), „Bibliotekos metraštis“ (1979), „Rajono literatūrų kūryba“ (1982), du darbus apie Anykščių klasiką rašytoją A. Vienuoli: „Prisiminimai apie A. Vienuoli“ (1983) ir „Antanas Vienuolis anykštėnų prisiminimuose“ (1983).

1986 m. S. Tankūnienė rajono laikraštyje „Kolektyvinis darbas“ rašė: „*Kraštotoros darbas bibliotekai suteikia nepakartojamą, individualų veidą. <...> Būtina kaupoti kraštotoros medžiagą, saugoti knygą, žurnalą, laikraštį, istorinių dokumentų, įamžinti šiandienos įvykius. Biblioteka privalo rinkti medžiagą apie savo rajoną.*“⁴

SIEKANT NEPALIKTI TUŠČIŲ ISTORIJOS PUSLAPIŲ

Nemažai anykštėnų dar prisimena Anykščiuose veikusią spaustuvę, nors šiuo metu né ženklo nelikę, kad toks pastatas buvo. Bibliotekos lankytojai šiandien Krašto dokumentų ir kraštotoros skyriuje gali susipažinti su išsaugota spaustuvės produkcija, ją studijuoti. Užrašyta ir spaustuvės istorija. Už ją reikia dékoti žurnalistui, kraštotorininkui, muziejininkui Tautvydui Kontrimavičiui. Studijuodamas Vilniaus universitete, jis surinko medžiagą ir paraše diplominį darbą „Anykščių spaustuvės istorija“ (1988). Autorius apžvelgė ne tik Anykščiuose nuo 1949 m. gyvavusios spaustuvės veiklą ir poligrafines tradicijas, jis surinko medžiagos apie Kavarske bei Troškūnuose veikusias spaustuves.

Aktyvių anykštėnų rūpesčiu pavyko išsaugoti ir kitos kraštui svarbios įstaigos – poilsio namų „Šilelis“ praeities dalelę. Viešosios bibliotekos Ūkio dalies vedėjas Vilius Mackus tuomečiam Kraštotoros ir leidybos skyriui perdarė „Šilelio“ 1960–1975 m. metraštį. Dvieujuose albumuose – beveik 200 nuotraukų ir buvusios pirmosios poilsio namų direktorių, kraštotorininkės Virginijos Pulkauninkienės pasakojimai, kuriuos užrašė Elvyra Šileikienė.

Siekiant nepalikti tuščių krašto istorijos puslapių, svarbus kiekvienas praeities dokumentas Tai suprasdamos, bibliotekininkės irgi rašė istoriją: 1966–1970 m. bibliotekos veiklą apžvelgė Rozalija Klimašauskaitė ir Bronė Staikūnienė, 1975–1992 m. gyvavimo laikotarpi savo diplomiame darbe apraše Birutė Tamošiūnaitė-Venteraitienė. 2007 m. išleista knyga „Anykščių biblioteka istorijos vingiuose, 1937–2007“, kurioje apžvelgiama bibliotekos istorija nuo jos įkūrimo. 2008 m. minint kraštotoros veiklos Anykščių bibliotekoje 50-ąsias ir kraštotorininkės Teresės Mikeliūnaitės 80-ąsias gimimo metines, Kraštotoros ir leidybos skyriaus (2016 m. kovo 30 d. jis pervadintas Krašto dokumentų ir kraštotoros skyriumi) darbuotojos parengė leidinį „Kraštotoros veiklos puslapiai, 1958–2008 m.“. Knygelėje, be straipsnių apie Kraštotoros draugijos Anykščių skyriaus veiklą, bendrus bibliotekininkų, muziejininkų ir mokyklų kraštotorininkų renginius, spausdinami T. Mikeliūnaitė pažinojusių muziejininkų Vytauto Balčiūno, Almos Ambraškaitės, rašytojų, žurnalistų Vygando Račkaičio, Rimanto Vanago, bibliotekininkės Stasės Mikeliūnienės, pedagogės Michalinos Katinienės bei kitų kraštotorininkų prisiminimai.

¹ Mikeliūnaitė, Teresė. Pirmieji žingsniai. *Kolektyvinis darbas*, 1964, vasario 19, p. 3.

² Puodžiūnas, A. Didelio kelio pradžia. *Bibliotekų darbas*, 1969, Nr. 6, p. 36.

³ Bagdonas, Vytautas. Prie Šventosios. *Bibliotekų darbas*, 1972, Nr. 5, p. 19–20.

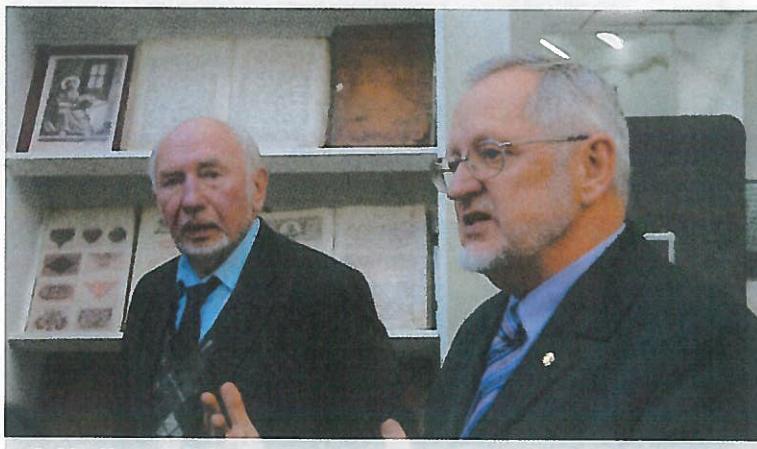
⁴ Tankūnienė, Stasė. Kraštotorinis darbas bibliotekoje. *Kolektyvinis darbas*, 1986, gruodžio 11, p. 3.

DALYVAVIMO PROJEKTUOSE IR KONKURSUOSE SĒKMĖ

2010 m. viešosios bibliotekos kraštotoyrininkės dalyvavo Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos, Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos bei Billo ir Melindos Gatesų fondo projekto „Bibliotekos pažangai“ organizuotoje akcijoje „Atgimimo istorija“. Į svetainę www.grazitumano.lt jos įkėlė 16 straipsnių apie Persitvarkymo Sajūdžio laikotarpį Anykščiuose ir anykštėnus Sausio 13-osios įvykių dalyvius. „Bibliotekos pažangai“ vadovas Zigmantas Kęstutis Juškevičius Anykščių viešąjį biblioteką apdovanojo diplomu už indėlį pildant internetinę krašto enciklopediją „Graži tu mano“.

2013 m. dalyvaučia Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos organizuotame straipsnių konkurse „Mano krašto gardėsis“. Tarp nugalėtojų pateko ir Anykščių bibliotekos straipsnis „Anykščių kraštotoyrininkų tradicinis patiekalas „Legumina iš bulbių“.

2012–2013 m. rajono bibliotekose rengta kraštotoyros darbų apžiūra. Apibendrinusi dvejų metų veiklos rezultatus, komisija pirmąją vietą skyrė Traupio filialo vyr. bibliotekininkai Ramunei Musteikienei – už turiningą kraštotoyros veiklą, kraštotoyros informacijos sklaidą spaudoje ir interneto erdvėje, radio ir televizijos laidose. Traupio filialui apžiūroje atiteko pereinamasis prizas.

Prof. Osvaldas Janonis (dešinėje) su Lietuvos kraštotoyros draugijos pirmininku prof. Libertu Klimka, 2014 m.

Antroji vieta skirta Kurklių filialo vyr. bibliotekininkai Dangulei Kavaliauskienei-Matulienei, trečioji – Ažuožerių filialo vyr. bibliotekininkai Daivai Agafanovienei.

ŠALIES KULTŪRAI REIKŠMINGI LEIDINIAI

2012–2014 m. kartu su bibliotekos kraštotoyrininkėmis prof. O. Janonis parengė spaudai didžiulį trijų dalų leidinį „Anykščių krašto tyrejo parankinė knyga“. Leidinio paskirtis – palengvinti archyvinų dokumentų ir faktografinės medžiagos paiešką Anykščių rajono kraštotoyrininkams ir kitiems šio krašto praeities tyrėjams. Tokio pobūdžio knygų rengimo metodikos nėra, ją sukūrė pats sudarytojas. O. Janoniui pavyko sukurti knygas, kurios tapo parankinės kitiems tyrėjams ieškant medžiagos apie Anykščių kraštą archyvuose. Šis leidinys reikšmingas ne tik Anykščių krašto, bet ir visos Lietuvos istorijai, kultūrai.

2016 m. buvo įgyvendintas projektas „Knygos „Anykščių kraštotoyrininkų biobibliografinio žodynai“ leidyba“. Išleista leidinio pirma dalis – „Anykščių kraštotoyrininkai. Biografijos“. Knygos rengėjų pastangomis leidinyje surinktos žinios apie 259 Anykščių kraštotoyrininkus. Vieni knygoje minimi asmenys gimė ir gyveno kitur, tačiau, tyrinėdami Lietuvą, dėmesio skyrė ir Anykščių kraštui. Kiti į žinyną įtraukti žmonės – šiuo metu Anykščių krašte gyvenantys ir dirbantys kraštotoyrininkai. Parengta ir antra žodyno dalis (planuojamas ir elektroninis jo variantas). Dabar jo leidybai ieškoma finansinės paramos.

2018 m. kovo 8 d. Lietuvos kraštotoyros draugijos pirmininko pavaduotoja Irena Seliukaitė, Anykščių rajono savivaldybės kultūros tarybai rekomenduodama paremti bibliotekininkų projektą, rašė: „Anykščių Teresės Mikeliūnaitės kraštotoyros draugija yra neabejotina lyderė tarp kitų kraštotoyros organizacijų Lietuvoje, o Liudvikos ir Stanislovo Didžiulių viešoji biblioteka tapo šios gražios veiklos centru. Ypač prasminga leidybinė veikla <...>. 2016 m. pasirodės biobibliografinis žodynas „Anykščių kraštotoyrininkai“ nustebino profesionalumu – tai pirmas toks išsamus leidinys, kurio visuma atskleis išleidus antrąjį dalį.“

Pastaruoju metu pagrindine anykštėnų bibliotekininkų kraštotoyrininkų veiklos kryptimi tapo informacijos apie kraštiečių išeivių asmenines bibliotekas rinkimas: 2010 m. bibliotekai perduota vertėjo, dramaturgo Juozo Paškevičiaus (1910–1996) kolekcija, 2012 m. – prof. Algirdo Antano Avižienio knygos; biblioteka saugo žymų anykštėnų asmenines bibliotekas: 2011 m. bibliotekai dovanota literato Alekso Navicko (1928–2011), 2012 m. – Viešintų krašto bibliofilo Algimanto Bekenio, 2014 m. vertėjos Aldonos Mickienės (1931–2012) biblioteka, nuo 2016 m. yra kaupiamos knygos iš kraštotoyrininko Gedimino Grinos asmeninės bibliotekos. Anykščių viešoji biblioteka taip pat užsiima tiriamaja moksline bei leidybine veikla, kuri padeda skleisti sukauptas krašto istorijos ir kultūros paveldo vertėbes, formuoti savo krašto išskirtinumą.

Kraštotoyros darbo apžiūros organizatoriai, komisijos narai ir apdovanoti bibliotekininkai, 2013 m.
Iš Anykščių bibliotekos nuotraukų archyvo